

(— s tem se je ta čedni uradnik izdal, da je on umazani dopisun prvaških listov!!! —). Ko tudi to ni pomagalo, hoteli so ti poštenjaki krčmarja z denarjem podkupiti. G. Krajšek pa ni figa-mož in narodnjaški hujškači so jo morali z dolgim nosom odkuriti. Zagrozili so še z bojkotom in poštni asistent Zmazek je krčmarja še opoval z besedami „izdajalec“ ter „svinja“... Zapomnite si, slovenski kmetje in obrtniki v Zidanem mostu: kdor noče svoje besede prelomiti, kdor se ne da kupiti kakor kos živine, komur je čast več vredna nego pobalinske grožnje, — ta je za slovensko-prvaške hujškače „izdajalec“ in „svinja.“ To psokvo treba zapomniti...

Takšnje so torej resnične razmere pri nas! Par v srbofilskih in protiaustrijskih načelih vzgojenih ter zagriženih narodnjakov hoče s škandalom in kravali prebivalstvo razburiti in sporazumno življenje uničiti. In ti hujškači jedo deloma cesarski kruh... **Tej gonji morajo prizadeti činiteljji konec napraviti.** Kajti vedeti morajo, da slovenski kmetje ne soglašajo s to gonjo, da slovenski obrtniki in delavci ne marajo za to hujškarijo, — da je torej ves ropot v srbofilskih listih delo posameznih skozinkoz brezvestnih hujškačev. Te hujškače je treba poslati v kraje, kjer bodejo morali malo več delati in malo manj politikovati...

Slovensko kmetstvo, obrtniško in delavsko prebivalstvo je popolnoma na strani tistih, ki hočejo mir, ki so avstrijski in štajerski domovini zvesti, ki nečejo svojega truda polnega gospodarstva žrtvovati par hujškačem z balkanskimi nazori, kateri so danes tukaj, jutri pa bogve kje... Pravica za vse! **Hujškače proč in mir bode zavladal!**

okraj Slovenjigradec ter si ogledal vsled povodnji prizadeto škodo v občinah Muta, Gegental, St. Primon, Vuzenica, St. Primož na Pohorju, Sv. Anton na Pohorju, Otičnik, St. Janž pri Unterdrauburgu in Pameč. V Vuzenici obiskal je namestnik tudi obe ljudski šoli. Za takojšno podporo najrevnejšim prizadetih podelil je namestnik takoj 500 kron iz deželnega zaklada zoper ujme. Popoldne podal se je namestnik potem v Trbovlje, kjer si je ogledal sanitarne odredbe zoper zadnjo epidemično nastopanje tifuza.

Za c. k. veterance, ki so v državni zvezi združeni, izdalo se bode baje določilo, da smejo njih načelniki in podnačelniki pod gotovimi pogoji in pri gotovih slavnostih ter priredbah sabljo nositi. Kakor znano, se potegujejo veteranci že davno zato, da se jim dovoli nošenje sablje.

Za rezerviste, ki so bili vsled vojne nevarnosti poklicani pod orožje in ki so vsled tega tudi v gospodarskem oziru hudo trpeli, naročilo je finančno ministerstvo, da se mora glede dviganja davkov mileje z njimi postopati. Ne sme se jih takoj zarubiti, — ker so si revščino pridobili v službi za domovino in cesarja...

Poljaki se gibljejo. Neodvisne poljske stranke, ki imajo posebni odbor v Krakovi, odpisale so poslaniški konferenci v Londonu posebno spomenico. V tej omenijo, da so si poljske neodvisne stranke uresničile posebno organizacijo, katere naloga je, podpirati na Ruskem živeče Poljake v njih stremljenju po svobodi. Poljski narod noče več grozovito žalostne razmere trpeti, pod katerimi mora na Ruskem živeti. Oziraj na mir Evrope ne morejo biti za Poljake merodajni in jih ne bodejo zadržali v borbi za svojo pravico. Kajti tudi Evropa ni doslej niti poskusila, urediti žalostne notranje razmere na Ruskem.

Na Hrvaškem se je imenovalo za novega bana pl. Skerlecza. Za hrvaškega ministra pa je bil imenovan grof Pejachevich. Zistem na Hrvaškem se seveda ne bode spreminil.

Kruppov škandal na Nemškem napravil je že mnogo nemira. V Kruppovi fabriki se je zaprlo 7 uradnikov, ki so baje v interesu firme od vojaških uradnikov kupovali poročila. Toženi so zdaj zaradi izdajstva vojaških tajnosti, podkupljenja in nepokornosti napram vojaškim poveljem.

Odločba papeža. Kongregacija sv. sakramentov izdala je izredno važno odločbo. Mladi neopolitanski duhovnik cavaliere Arena Rocco predlagal je namreč, da naj se njegovo duhovniško lastnost razveljavi, ker so ga svoj čas stariši prisilili, da je postal duhovnik. Kongregacija je sprejela prošnjo in je res duhovnika njegovih dolžnosti odvezala. Papež je to odločbo podpisal. Medtem ko se je smatralo doslej duhovniško lastnost za neizbrisljivo, je stvar s to odločbo spremenjena. Sicer pa je res, da imamo tudi pri nas jako veliko za duhovniški posel v vsakem oziru nesposobnih duhovnikov, ki so to le zaradi smešno-brezvestnega nasilja bedastih starišev postali!

Dopisi.

Ptuj. (Kmet v nesreči.) Zadnji ptujski sejem dne 5. t. m. je nam zopet žalostni dokaz, v kako nesrečo nas tira prvaška politika. Cene so se pri živini tako znižale, da se mora človek razjokati, kadar je v sili, da prodaja živino. Mlada živina, telice in biki, so se prodali po 40—50 h. Voli po 60—70. Neki kmet je prodal par volov 600 kg žive vage za 230 K, to je kila po 38 h. Ali to ni grozno? In to mora kmet v sili storiti, ker nima sena, da preživi živino čez zimo, ker je Pesnica preplovila zopet travnike. Tako se godi kmetom tudi v drugih krajih. Ravno Pesnica nam dela škodo na milijone. Ne moremo si sami pomagati in zdaj se čuti siromaštvo, kadar kmet živino napol senkati mora. Kdo pa je kriv, da Pesnica ni regulirana? Naši slovenski poslanci!!! Raje pustijo kmeta na pogin, kakor da bi nam gospodarstvo vzdignili in pomagali. Mi vas vprašamo, ali se ne sramujete vaše lažnjive politike, da z ljudstvom tako ravna? Mi se bomo obračali na nemške poslance, da državi pokažejo,

kako se nam godi, in da se nam pomaga. To prosimo tudi gosp. Orniga na Ptuj. Kmetje.

Stoperca. Dragi „Štajerc“! Dovoljujem si prositi, imej še za mene kotiček prostora na našega „Haupthochwürdigen“ Kečeka. Že dolgo časa ni bilo nič slišati o naših Stopercih; pa ne vem, ali sem se Ti že zameril, da tako malo sprejemate naše spise? Pa itak vem, da danes bom še našel prostor v „Štajercu“. V kotiček se bom skril in našemu župniku figo pokazal...

Torej na delo! Naš župnik je rekel, da vsak kdor bere „Štajerca“, ga bode vrag razstrgal in na tisoč kosov raznesel! Pa kaj? Župnik ni sam pazi, da ga ne bode vrag na tisoč kosov raznesel, kajti on gleda prerad svojo kuharico Zefko. Rekel je, da moramo „Štajerca“ zatreti in uničiti, da je „Štajerc“ „ptujška giftna krola“. Zadnjič je napravil shod za tretjerednike, tretji red bratovščine. Iz Celja je privrnil kosmat, bradati kapucin. Tega si je Keček naprosil, da naj ndriha čez „Štajerca“. In res! Tako je kričal in vpil na prižnici, da so mu pape sline letele na ljudi. Jaz, ki sem pri vratih stal, sem jo vun popihal. Moj tovariš, ki je iz cerkve prišel, je rekel, da je mislil, da se ob oblak pretrgal. Dežnik je že imel pripravljeno, da bi ga odprl. Kaj ko bi bilo res groma, da bi se oblak pretrgal! Kapucin bi gotovo sproplaval s prižnico v stesko. Ta kapucin je rekel, da se mora povsod v enem mesecu zatreti „Štajerca“. Kdor bi ga še imel za naprej, ga bode Bog ferdamal in po katoliško ne bode pokopan. Keček le naj pazi, da ne bode Bog njegaja ferdamal; pa, saj ga je že, ker nima nikjer sreče, kakor le še pri svoji Zefiki. Raveš kaj, ljubi moj Keček! Nič ti ne pomagati ali te tvoja ali Zefika, ali nič! Ti si lahko svojo glavo razbiješ, veš, pa ti nič ne pomagaj. Najboljše je, da si „Štajerca“ iz glave izbiješ ali pa če si ga še naročiš. Nekaj grošev še jaz šenkam, če hočeš! Tvoje ali te ali Zefika, pa ti nisem faušen. Nikar si nič ne misli! Saj vem, da si ti tudi človek, kakor jaz, sam Kristusov naslednik si Ti. E, kaj pa to, kaj res! Kšeft ist kšeft, man muss leben! Gfajrti Ti tudi nečem skvariti! Bog ti žegni tvojo ali te ali Zefiko. Kaj, lumpaš in biksaš ga nič tako, kakor prej. Neko leto si bil o velikonočnem času tako pijan, ne vem, ali na veliki petek ali na veliko soboto? Na veliko soboto je bilo bržčas. Nekje v dolu si žličnik skorej preobrnul z žlicami in skledami vred. Noge Te niso moge nositi, to pa samo zato, ker si prekšajst. Glava je že težka gratala in Tvoje noge so pa že mbinglj, banglj, binglj, bank! He, pa nič kaj zameri! Saj nič ni zato, da sem te malo striglom postriglal. Praha je bilo na Tebi tri prste debelo. Mi pa bomo še imeli „Štajerca“, če se Ti ravno tvoji kosmati lasje ježijo. Imamo ga, ko še Tebe ni bilo v Stopercih, pa imeli ga še bomo, ko Tebe več v Stopercih nabo. Ti pa lepo na miru bodi in pazi, ali te na svojo ali Zefiko. Bog Ti žegnaj! Še enkrat opozorimo, bodi na miru, sicer Ti drugo zagedimo, da bo joj! Le zapomni si moje nauke, kajti to ti bo pomagalo!

Tvoj najboljši prijatelj

Rogoznica tik Ptuja. Už 5 let je cesta po rogozniškem mostom, ki pelje od Matzunove varne tja v Brstje in Markovce v tako slabem stanju, da se ljudje rajši po daljni okrajni cesti peljejo, kot bi se v to nevarnost podali ter lahko ponesrečili. Ljudje, oziroma posestniki, ki imajo v „Rušti“ posestva, prosijo že dalj časa južno železnico, da bi naj čez potok Rogoznico napravila primeren most, ki bi naj ustregel vsaki udeležencem te ceste. Vozniki, ki peljejo na markovske fare k Matzunovi in Celottjevi opokarni, nadalje posestniki iz Rogoznice, Brstja in Spuhelja, ki spet pripeljejo žito, pšenico itd. v Rašnov mlin, kakor tudi k mlinarju Kečeku v Žabjak, se rajši po daljni okrajni cesti gibajo, kakor da bi toliko sitnosti prenašali po rogozniškem mostom. Vrli okrajni odbor v Ptuj, ki je glede cest in mostov že toliko vzornega izvršil ter mu gre vsa hvala za te lepe ceste in izbrane mostove, blagovoli Rogozničanom tukaj pripomoči, da bode voditeljstvo južne železnice tudi kaj trpežnega pri rogozniškem mostu izvršilo ter ne bode treba od 1859. leta vsako drugo leto pri ravnatelstvu na Danju prositi za popravek ceste, za nekaj mesecev tr-

Zahtevajte

398

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za govejo juho“, nego izreono

MAGGI JEVE kocke

po 5 v

kajti te so

najboljše!

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. Listi poročajo sledeče: Z ozirom na velike povodnji in grozovite nevihte, ki so povzročile po vsej Štajerski izredno škodo, hoče ministerski predsednik grof Stürgkh še enkrat poskusiti, da privede štajerski deželni zbor do delavnosti. Bržkone se bode deželni zbor tekom meseca avgusta še enkrat sklical. Ako bi pa slovenski poslanci svojo zločinsko in brezvestno obstrukcijo vkljub bedi ljudstva zopet nadaljevali, potem bi vlada deželni zbor takoj razpustila in nove volitve razpisala. Te nove volitve bi se potem novembra ali decembra meseca vršile. — V zadnjem hipu smo izvedeli, da se to jesensko zasedanje bržkone ne bode vršilo, da pa tudi deželni zbor za sedaj ne bode razpuščen. Torej zopet, znano načelo: Fortg'fretten...

Štajerski c. k. namestnik grof Clary podal se je zadnje dni v avtomobilu v politični

jejoči mostič. (Op. ured.; Okrajni odbor bi prav
rad ljudem pomagal. Ali obstrukcija slovenskih
poslancev je kriva, da so tudi okrajne blagajne
prazne!)

Bohova. (Frangesch kontra Gra-
schitsch). Kadar pride iz naše vasi kako
poročilo, mu je vsikdar vzrok ena sodnijska raz-
prava, v kateri igra prvo vjolino znan g. Fran-
celček Frangesch. Zadnjičkrat je bil „uržoh“
procesa perilni kamen v vaškem pitoku. Takrat
je Franc Frangesch bil mislil pritiskniti na steno
svojega sosedu, g. Jakob Grascitsch-a, a spod-
letelo mu je, propadel je s svojimi črnimi na-
meni, imel je Franc za sabo le smeđu zadosti
in stroškov pa še več. Ko je ta drugače tako
pobožni g. Franc iz same kristjanske jeze nad
sosedom Grascitsch-em nastrelil psa in streljal
na kure Grascitsch-eve, se je izprožil tudi en
masten proces, in g. Franc je takrat tudi hudo
pogorel. Čeprav torej nima nič sreče naš Fran-
celček s svojimi posili-pravdami, vendar ne da
miru in spet na novo sklanja kako tožbo. Tako
tudi tokrat. Franc Frangesch je po sili hotel
voziti po gozdni poti Grascitsch-evi. Ta mu
je prepovedal voziti, a Franc je bil trmastega
mnenja, da sme on, Franc Frangesch na Bohovi
likje ondod vse storiti, se prepovedi ni udal,
ampak hladnokrvno po ovej cesti dalje vozil in
sedaj se je sprožila spet tožba, da se dožene
pravica ali krivica. Frangesch je prizval na prave-
dišče priči iz vseh vetrovnih krajev, da bi mu
jo izpričali, da on brez ovirov po omenjeni poti
je vozi nad 500 let; prignal je svojo lastno
mater na razsodno borišče, češ, ta bo tako iz-
pričala, da bo vse v redu. Ta mamica je že zelo
stara, ali v pobožnosti, sveti jezi in strastni
ljubezni“ do svojega bližnjega prekosi celo svo-
jega sinčka Francja. K temu razporu se je ši-
konstunostno grozila gospej Grascitsch-evi na-
sproti: „Devet sem jih že spravila iz te kajše,
je bom še vas stran spravila.“ Pribijemo te
besede silovale starke, ker izpričajo na novo,
tako slabo se strinja navidezna globoka pobož-
nost z dejstvom srca in kristjanske ljubezni.
Torej! — Ta razprava je dosti znamenitih po-
bolenosti prinašala, o katerih se obširneje iz-

raziti, res škoda za mujo. Pa le nekaj naj se
vendar-le omeni. Neka priča iz Selnice ob Dravi,
Mesarič, je pričal, da je on svoje dni kot
„oskrbnik!“ kmeta Antoličiča vozil po ovi poti.
Antoličičevi hlapci pa niso vozili! Torej g.
„Verbolter“ kmeta Antoličiča — nu ja, tisto že
sme biti, da bi oni bli žiber tamkaj vozili svoje
dni. Sakrabort, naš respekt! Iz obravnave je še
pomisljivo to-le: V svoji pobožni srditosti je g.
Francelček Frangesch začel trditi, da je neki
njegov nasprotnik g. Grascitsch razglasil, ako
on, Grascitsch, ta proces „gvinu“, plača dva
soda piva in zakolje teleta ter ga bo dal celega
speči. Ta nesramna laž prepobožnega nadkristja-
na se je takoj na mestu maščevala nad njem
izmišljenikom samim. Ko se mu je oestro uk-
kazalo to obdolženje izpričati, je backal in jeclal,
da so to neki ljudje tako govorili, a vedel ni
nobene po imenu navedeti in eden, na kojega
se je v sili in stiktu izgovarjal, je možato in
jednato tako nasilstvo odklonil. Zaradi ovega
obdolženja je bil takoj na 10 K globe obsojen
in se ima le g. Grascitschu zahvaliti da ni
dobil mnogo ostreje kazni. Sicer obsodba sama
obsodi! Torej glejte, kam zabrede tudi najpo-
božnejši mož v svoji nestrpni jezi, v svojem
gorečem hrepenenju, svojega bližnjega uničiti!
Pfui Teufel! — Torej, kaj vam še čemo nadalje
poročati? Zraven navedene obsodbe je še Franc
Frangesch izgubil celi proces zaradi omenjene
poti. In čemu zastran Frangesch-a proti g.
Grascitschu tako strastno sovraštvo, tako ne-
znosno goreče preganjalstvo? Grascitsch pri
zadnjih volitvah ni volil s Frangesch-ovo stranko,
s klerikali, ampak napredno; no in zdaj vam
pa je vse jasno, ker jih poznate. Da je Fran-
gesch zopet moralno pogorel, to njega in nje-
govo vest ja ne boli; a da mora sedaj zopet
plačati ogromne stroške komisije, odvetnikov,
priči, sodnije itd., to ga bo bolelo; kriv si je
pa vsemu temu sam! Da, g. Franc Frangesch
— mea culpa!

Novice.

Letošnji mesec julij je od leta 1775 sem,
torej od 139 let nazaj, najhladnejši julij. Leta
1902 smo imeli najhladnejši majnik (računamo
139 let nazaj), leta 1905 najhladnejši oktober,
leta 1906 najtoplejši november in lansko leto
najhladnejši september ter sploh najhladnejšo
jesen. 139 let pa je tudi že, odkar je vladal tako
hladni julij kakor letos. Letošnji julij je bil
le za 1½ grada toplejši, nego je navadni maj.
Celo za rusko prestolico Petersburg bi bil ta
julij za skoraj 2 grada prehladen. Upajmo, da
bodejo vsaj avgust, september in oktober
toplejši.

Cerkev, ki bode leta 2063 izgotovljena. V
mestu La Paz (Bolivija) so pričeli ravnokar
graditi cerkev, ki bode šele leta 2063, morda
pa še pozneje, zgrajena. Ta cerkev zraste vsak
dan za en kamen. Zidarji iz La Paza gredo po
ta veliki kamen v neki kamnolom v bližini
mesta. Potem pripeljejo lastnoročno na poseb-
nem vozu ta kamen k stavbišču, ga spravijo tam
istotako lastnoročno na svojem esto in ga utrdijo
s cementom. Ker bode cela cerkev okoli 45.000
do 48.000 takih kamenjev potrebovala in se
dela na leto k večjem skozu 300 dni, potrebo-
vala bode ta cerkvena zgradba v resnici 150
let. Morda pa bodejo potomci današnjih stavbenih
mojstrov hitreje delali.

Rudarska smrt. V Glasgovi na Angleškem
se je zgodila rudniška nesreča, pri kateri je
bilo 23 rudarjev ubitih. Pred jamo so se vršili
pretresljivi dogodki. Neka žena izgubila je vse
tri svoje sinove.

Železniška nesreča. Na Danskem je eks-
presni vlak Kopenhagen-Esbjerg pet kilometrov
od zadnje postaje iz tira skočil. Vlak sta vlekle
dve lokomotivi; ves vlak je padel čez železniški
breg; edino en sam vagon je ostal na progi.
16 oseb je bilo takoj ubitih, 20 težko in mnogo
lahko ranjenih. Od železniškega osebja ni bil
niti en mož ranjen. Vzrok te grozovite nesreče
je, da so se vsled vročine šine premaknile.

„Vas smrti.“ Vsa ruska vas Volskaja pri
Sachalinu je na črnih kozah izumrla. Edino neki
72 letni starček je ostal živ. Pred par meseci
še živelo je v tej vasi okoli 1.100 oseb. Kakor
v drugih ruskih vaseh bila je tudi tukaj ama-
zanost doma. Pred pol leta dobilo je par otrok
črne koze. Prebivalstvo, ki je grozno babjevrno,
smatra to kot „sveto bolezen“ in seveda ni po-
klicalo ne zdravnika ne drugo pomoč. Nasprotno
so celo zdrave otroke skupno z bolanami kopali.
Seveda se je ta kužna bolezen potem grozovito
hitro razširila. V par dneh umrlo je na stotine
otrok in odraslih. V vasi se je vsak dan pri-
rejal pogrebe in pogrebne slavnosti. Naposled
umrl je tudi pop. Ko je sedaj prišla komisija,
vidila je, da ni ničesar več za pomagati; morala
je vas svoji grozni usodi prepustiti. Jokanje v
vasi je polagoma obmolnilo, življenje je iz hiš
izginilo. In vsa vas je kakor veliko pokopališče.
Vlada je hiše zaprla. Vsa okolica imenuje Vo-
lskojo „vas smrti.“ Le en starček iz te vasi,
belolasi Vasiljev, tava blazen okoli mrlčev in
grobov...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Veliki dirindaj na Ptujski gori so imeli
preteklo nedeljo. Zbotali so ljudstvo skupaj
in prišli so kar štiri poslanci: Ozmec, Meško,
Miha Brenčič in njih komandant dr. Korošec.
In vsi štirje so prav po čukovski navadi pso-
vali in kričali, vpili in tulili, kakor tam doli
na Balkanu. Domači kaplan je bil nastavljen
za policaja; suval je ljudi in jih preganjal ter
hotel žandarjem izročevati. Ali moral jih je par
gorkih slišati in prihodnjič zna še kaj drugega
doživeti. Kmetje ne plačujejo kaplane zato, da
bi jih ti potem suvali in psovali. Kaplan bi
naj se izučil za šinterja, ako čuti že take last-
nosti v sebi. Sicer moramo tudi enkrat reči,

fluid“, katerega mnogo zdravnikov rabi in pri-
poroča. Pri reumi, gihtu, neuralgiji, trdem
vratu, oteklosti, zapahnenju, itd. je neobhodno
potrebno. 12 steklenic za 5 kron pošlje franko
apotekar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241
(Hrvatsko). Ok - - - -

Balkanske zmešnjave.

Die Friedenskonferenz in Bukarest.

Strah pred boleznimi

se pri jako mnogih ljudeh. Strah je do-
stik tako intenziven, da nastanejo iz njega
naga razne bolezni. Najboljše sredstvo proti
n bolezenskemu strahu je to, ako se drži

pripravljeno dobro domače sredstvo, ki v slu-
čaju potrebe prvo pomoč daje. Zavest, da se
ima dobro domače sredstvo pripravljeno, odpravi
strah pred boleznimi popolnoma. Vredno domače
sredstvo, ki pri bolečinah, prehlajenju, boleči-
nah v vratu, influenci, slabosti v udih itd. dobro
služi, je Fellerjev zeliščni esenc-fluid z zn. „Elza-